

УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

02 жовтня 2023 р.

м.Херсон

Херсонський міський суд Херсонської області у складі: головуєчого судді
Ус О.В., секретар судового засідання Середюк М.О., учасники судового провадження:
прокурор Максимова О.Г., захисник Давиденко Є.С., провівши підготовче судово
засідання в кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР № 12022230000002990 від
19.08.2022 року, за обвинуваченням

Тритенко Тетяни Євгенівни, 26 березня 1965 року народження, уродженки
сmt.Білозерка Херсонської області, громадянки України, яка зареєстрована за адресою:
Херсонська область, Херсонський район, сmt. Білозерка, вул. Гагаріна 15,

у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України,

ВСТАНОВИВ:

1. Обвинувальний акт з додатками у кримінальному провадженні стосовно
Тритенко Т.Є., яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення,
передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, надійшов до Херсонського міського суду
Херсонської області 16 серпня 2023 року з Олешківської окружної прокуратури.

2. Прокурор у підготовчому судовому засіданні просить постановити ухвалу про
призначення судового розгляду на підставі обвинувального акта у відкритому судовому
засіданні. Також подала до суду клопотання про проведення спеціального судового
провадження.

Захисник Давиденко Є.С. не заперечував проти призначення обвинувального
акта до судового розгляду.

3. Заслухавши думки сторін кримінального провадження, вивчивши
обвинувальний акт та долучений до нього реєстр матеріалів досудового розслідування,
обговоривши заявлене клопотання про проведення спеціального судового
провадження, суд дійшов до наступних висновків.

4. Щодо клопотання про здійснення спеціального судового провадження

Прокурор подав суду клопотання про здійснення спеціального судового
провадження, мотивуючи тим, що відповідно до вимог статей 297-1, 297-2, 297-3, 297-
4, 297-5 КПК України на підставі ухвали слідчого судді щодо обвинуваченої
Тритенко Т.Є. було застосовано процедуру спеціального досудового розслідування,
отже обставини з приводу переховування обвинуваченої були перевірені належним
чином судом на стадії досудового розслідування. Також додала, що є достатні підстави
стверджувати, що обвинувачена знала або повинна була знати про кримінальне
провадження.

До загальних засад кримінального провадження, зокрема, відносяться:
законність, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини, забезпечення
права на захист, доступ до правосуддя, змагальність сторін та свобода в поданні ними
суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, безпосередність
дослідження показань. При цьому зміст та форма кримінального провадження за

Херсонський міський суд
Херсонської області

*7175*5647770*1*

відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у ст. 7 КПК України, з урахуванням особливостей, встановлених законом та нормами міжнародного права.

У Міжнародному пакті про громадянські і політичні права (ст. 14 (3) (d)) вказується: «Кожен має право при розгляді будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення, як мінімум, на такі гарантії на основі повної рівності: (d) бути засудженим в його присутності...». Водночас, обвинувачений може добровільно відмовитися від здійснення свого права бути присутнім на судових слуханнях, але суд у будь-якому випадку має здійснити ретельну перевірку наведеної обставини.

Відповідні права та можливості обвинуваченого визначені ст. 42 КПК України.

Ключове значення в цьому випадку має відігравати повідомлення особи про порушене проти неї кримінальне провадження, яке мало бути здійснено відповідно до процесуальних і матеріальних вимог, що гарантують ефективне здійснення її прав, при тому, що неясна і неофіційна інформація є недостатньою (рішення ЄСПЛ у справі «Сейдовіч проти Італії»).

Можливість судового розгляду справи у кримінальному провадженні у разі неприбуття обвинуваченого за викликом суду шляхом здійснення спеціального судового провадження передбачена у ч. 3 ст. 323 КПК України.

Так, за змістом абз. 1 цієї частини передбачено, що судовий розгляд у кримінальному провадженні щодо злочинів, зазначених у частині другій статті 297-1 цього Кодексу, може здійснюватися за відсутності обвинуваченого (in absentia), який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності (спеціальне судове провадження) та/або оголошений в міжнародний розшук.

У свою чергу, за змістом ч. 2 ст. 297-1 КПК України вбачається серед переліку певних злочинів й посилання на ст. 111-1 КК України, за якою висунуто обвинувачення Тритенко Т.Є.

Щодо обставин про переховування обвинуваченої від суду на тимчасово окупованій території України з метою ухилення від кримінальної відповідальності, що дає можливість суду провести судовий розгляд за відсутності обвинуваченого (in absentia), то суд проаналізує це окремо.

Суд вважає, що подальший розгляд кримінального провадження № 12022230000002990 від 19.08.2022 року шляхом здійснення спеціального судового провадження не порушуватиме права обвинуваченої на справедливий суд, з огляду на таке.

Під час розгляду цього кримінального провадження наявні всі засоби і можливості дотримання стандартів судового розгляду, викладені у Резолюції 11 Комітету Міністрів Ради Європи від 19 січня 1973 року «Про критерії, що регламентують розгляд, проведений за відсутності обвинуваченого», якою регламентується наступне:

«1. Справу жодної особи не може бути розглянуто, якщо до цього її ефективно протягом часу, що дозволяє їй з'явитися в суд і підготувати свій захист, не було оповіщено повістками, якщо тільки не буде встановлено, що вона навмисно прагнула уникнути правосуддя.

2. Повістки повинні вказувати на наслідки неявки обвинуваченого на розгляд.

3. Коли суд встановить, що обвинуваченому, який не з'явився на розгляд, була вручена (atteint) повістка, він повинен розпорядитися про відкладення розгляду, якщо визнає, що особиста присутність обвинуваченого є обов'язковою, або якщо є підстави вважати, що у нього виникли перешкоди для явки.

4. Справа обвинуваченого не повинна розглядатися в його відсутність, якщо можливо і бажано перенести розгляд на територію іншої держави або звернутися із запитом про видачу.

5. Коли справа обвинуваченого розглядається в його відсутність, докази повинні збиратися звичайними способами, а захист повинен мати право втручатися в цей процес.

6. Судове рішення, прийняте за відсутності обвинуваченого, має бути доведено до його відома згідно з правилами вручення повісток для явки в суд, і період часу для оскарження не повинен починатися раніше, ніж особа, щодо якої винесено вирок, не отримає ефективного повідомлення про винесене судове рішення, якщо тільки не буде встановлено, що вона навмисно прагнула уникнути правосуддя.

7. Кожен, чия справа розглядалася в його відсутність, повинен мати можливість оскаржити це судове рішення будь-якими доступними йому засобами, якби він був присутній.

8. Особа, справу якої було розглянуто в її відсутність, і якій не була належним чином і в належній формі вручена повістка, повинна мати правовий засіб захисту, що дозволяє їй анулювати судове рішення.

9. Особа, справу якої розглянуто в її відсутність, але якій повістка була належним чином вручена, має право на повторний розгляд справи в звичайному порядку, якщо ця особа може довести, що її відсутність і факт того, що вона не могла проінформувати суддю у справі, були викликані обставинами, що знаходяться за межами її контролю».

Європейський Суд з прав людини з особливою увагою ставиться до судового розгляду справ за відсутності обвинуваченого. У рішенні ЄСПЛ «Меденіца проти Швейцарії» суд зазначив, що існування процедури заочного кримінального провадження не викликає заперечень лише за умови, що при цьому дотримуються гарантії, що забезпечують права людини, закріплені Конвенцією.

Кримінальний процесуальний закон України надає обвинуваченим всі необхідні можливості в рамках спеціального судового провадження, щодо необхідності дотримання яких у справах за відсутності обвинуваченого (*in absentia*), висловлюється у своїх рішеннях ЄСПЛ, зокрема, надає право обвинуваченим за бажанням бути присутніми при розгляді кримінального провадження, право виробити лінію захисту, право на юридичну допомогу, право бути вислуханим, право оскаржити заочний вирок.

Загалом судом від призначення обвинувального акта до підготовчого судового засідання до завершення проведення підготовчих дій призначено три судові засідання: 11 вересня 2023 року, 20 вересня 2023 року, 02 жовтня 2023 року.

Відповідно до ч. ч. 1, 2 ст. 135 КПК України особа викликається до суду шляхом вручення повістки про виклик, надіслання її поштою, електронною поштою чи факсимільним зв'язком; здійснення виклику по телефону або телеграмою. У разі тимчасової відсутності особи за місцем проживання повістка для передачі їй вручається під розписку дорослому члену сім'ї особи чи іншій особі, яка з нею проживає, житлово-експлуатаційній організації за місцем проживання особи або адміністрації за місцем її роботи.

Судові повістки обвинуваченій за її місцем реєстрації не вручені.

Водночас за змістом ч. 8 ст. 135 КПК України передбачено, що повістка про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, у випадку обґрунтованої неможливості вручення їй такої повістки згідно з частинами першою, другою, четвертою – сьомою цієї статті, публікується в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Особа, зазначена в абзаці першому цієї частини, вважається такою, яка належним чином повідомлена про виклик, з моменту опублікування повістки про її виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

У випадку наявності в особи, зазначеної в абзаці першому цієї частини, захисника (захисників) копія повістки про її виклик надсилається захиснику (захисникам).

Вказані положення процесуального закону судом були дотримані.

Так, судом надсилались повістки до опублікування на 11 вересня 2023 року, 20 вересня 2023 року, 02 жовтня 2023 року та були опубліковані у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр» від 02 вересня 2023 року № 177.

При цьому від початку здійснення підготовчих дій суд також надсилав для опублікування повістки на веб-сайті Офісу Генерального прокурора для виклику обвинуваченої у засідання, призначені на 11 вересня 2023 року, 20 вересня 2023 року, 02 жовтня 2023 року, де під час досудового розслідування публікувались повідомлення органом досудового розслідування.

Отже, судом для вирішення питання обізнаності обвинуваченої або наявності можливості у обвинуваченої бути обізнаною про кримінальне провадження були виконані всі можливі заходи.

Крім того, надані прокурором матеріали свідчать про оголошення обвинуваченої Тритенко Т.Є. у розшук (постанова старшого слідчого в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області від 13.07.2023 р.); за відомостями наданими начальником Херсонського РВ УСБУ в Херсонській області за № 71/22/198-1513 від 13.07.2023 р. у відповідь на доручення слідчого за реєстровим номером 71/22/1/193-2564 від 13.07.2023 р. – за наявними оперативними даними Тритенко Т.Є. станом на 13.07.2023 р. переходується на тимчасово окупованій території м.Генічеськ Херсонської області.

Ухвалою слідчого судді Центрального районного суду м.Миколаєва від 26.07.2023 р. відносно Тритенко Т.Є. обраний запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Питання про застосування якого або його зміну на більш м'який буде розглянуте після її затримання і не пізніше 48 годин з часу доставки до місця кримінального провадження.

Водночас, незважаючи на наявні у матеріалах провадження докази відсутності Тритенко Т.Є. протягом тривалого часу на території України, відсутні будь-які відомості щодо адреси можливого проживання або перебування Тритенко Т.Є. на тимчасово окупованій території України або за кордоном (для направлення судового повідомлення про виклик в порядку ч. 7 ст. 135 КПК України).

З огляду на викладені висновки про належність здійснення викликів і повідомлень в рамках кримінального провадження, суд оцінює дії обвинуваченої у питанні встановлення факту її переховування з метою ухилення від кримінальної відповідальності.

Під ухиленням слід розуміти будь-які умисні дії, вчинені певною особою з метою уникнути кримінальної відповідальності за вчинений нею злочин, у тому числі, неприбуття на виклик без поважної причини.

День, з якого особа вважається такою, що ухиляється від слідства, визначається початковим днем відповідної фактичної її поведінки або днем винесення слідчим (судом) постанови (ухвали) про розшук цієї особи чи обрання (зміни) запобіжного заходу.

Розглядаючи питання щодо встановлення факту переховування обвинуваченої з метою ухилення від кримінальної відповідальності суд звертає увагу, що сама по собі тимчасова відсутність обвинуваченої за адресами місця реєстрації або тимчасова відсутність на території України не може бути визнана достатньою для встановлення факту переховування.

Значущим у розумінні практики ЄСПЛ видається знаходження компромісу між санкціями, що вводяться законодавцем щодо обвинуваченого, який не з'явився до суду, і його процесуальними правами, що гарантують справедливість судового розгляду. Європейський суд у подібних справах окремо досліджує як заходи, що були вжиті

владою для запобігання відмов обвинуваченого від присутності на слуханнях справи, так і в цілому наявність у влади можливості вживати відповідні заходи у конкретних обставинах.

Наведене питання неодноразово висвітлювалося у рішеннях ЄСПЛ по відношенню до України, зокрема, в рішенні по справі «Жук проти України» від 21 жовтня 2010 року (заява N 45783/05) було зазначено: «25. Суд нагадує, що принцип процесуальної рівності сторін, один із елементів більш широкої концепції справедливого судового розгляду, вимагає, щоб кожній стороні надавалась розумна можливість представляти свою позицію за таких обставин, які не ставлять цю сторону в суттєво невідгідне становище по відношенню до протилежної сторони. Це, в принципі, означає надання сторонам судового процесу можливості ознайомитись з усіма пред'явленими доказами і зауваженнями та прокоментувати їх, навіть якщо вони надані незалежним представником державної юридичної служби з метою здійснення впливу на рішення суду (див. рішення у справі «Кресс проти Франції» (Kress v. France) [ВП], № 39594/98, пункти 72 та 74, ECHR 2001-VI). 26. Крім того, стаття 6 Конвенції в цілому гарантує, що особа, обвинувачена у вчиненні правопорушення, повинна за загальним правилом мати право бути присутньою та безпосередньо брати участь у судовому засіданні стосовно встановлення обґрунтованості кримінального обвинувачення щодо неї. Це право презюмується самим поняттям змагального провадження та також може походити з гарантій, встановлених підпунктами (c), (d) та (e) пункту 3 статті 6 Конвенції (див. рішення у справі «Сейдовіч проти Італії» (Sejdovic v. Italy) [GC], № 56581/00, пункт 81, ECHR 2006-II з подальшими посиланнями). 27. У цьому контексті особливе значення має бути надано явності справедливого здійснення правосуддя, а також підвищеній чутливості суспільства до цього (див. рішення у справі «Боргерс проти Бельгії» (Borger v. Belgium), від 30 жовтня 1991 року, пункт 24 in fine, Серія A № 214-B)».

Під час формування принципових підходів у питанні дотримання балансу інтересів ЄСПЛ зазначив, що «досягнення справедливого балансу між загальними інтересами суспільства та вимогами захисту основоположних прав особи лише тоді стає значимим, якщо встановлено, що під час відповідного втручання було дотримано принципу «законності» і воно не було свавільним» (рішення ЄСПЛ по справі «Бакланов проти Росії» від 09 червня 2005 р.).

Як зазначалося у рішенні ЄСПЛ по справі «Еліазер проти Нідерландів» від 16 жовтня 2001 року, право на участь у розгляді справи, гарантоване статтею 6 Конвенції, не є абсолютним, і має існувати розумна пропорційність між використовуваними засобами та метою, яку прагнуть досягти. Відповідні обмеження не повинні перешкоджати здійсненню права таким чином або до такої міри, що порушується сама суть права. Сумісність обмежень, передбачених національним законодавством, з правом доступу до суду, гарантованим статтею 6 Конвенції, має залежати від особливостей конкретного провадження. Загалом неможливо зробити висновок, що процедура, яка прагне збалансувати «конкретні інтереси сторін, які приймають участь» (particular interests involved) є несправедливою.

Як зазначив ЄСПЛ у своєму рішенні від 07 липня 1989 року у справі «Юніон Аліментарія Сандерс С.А. проти Іспанії», заявник зобов'язаний демонструвати готовність брати участь на всіх етапах розгляду, що стосуються безпосередньо його, утримуватися від використання прийомів, які пов'язані із зволіканням у розгляді справи, а також максимально використовувати всі засоби внутрішнього законодавства для прискорення процедури слухання.

Обов'язком заінтересованої сторони є прояв особливої старанності при захисті власних інтересів (рішення ЄСПЛ від 04 жовтня 2001 року у справі «Тойшлер проти Германії»).

Повідомлення особи про порушене проти неї кримінальне провадження має бути здійснено відповідно до процесуальних і матеріальних вимог, що гарантують

ефективного здійснення її прав, при тому, що неясна і неофіційна інформація є недостатньою (рішення ЄСПЛ у справі «Сейдовіч проти Італії» від 01 березня 2006 року).

Також підлягає урахуванню у цьому провадженні правова позиція ЄСПЛ, викладена у рішенні від 01 червня 2006 року у справі «В'ячеслав Корчагін проти Росії», згідно з якою Суд зазначив: «Незважаючи на те, що матеріали справи, що надходять до суду, не містять конкретних доказів, таких як поштові відмітки, що стосуються відправлення рішення суду, сам заявник визнав у національному провадженні, що ці рішення були направлені на його адресу і потім були повернуті суду як недоставлені. Тому немає сумніву, що з метою повідомлення заявника була використана правильна адреса. У межах конкретної судової стадії провадження проти заявника сторонами не заперечувалося, що повідомлення про винесення рішення і власне рішення було надіслано на зареєстровану адресу заявника, що стосується поведінки національних органів влади у даній справі, суд зазначив, що вони діяли відповідно до законодавства, надсилаючи повідомлення на зареєстровану адресу проживання. Також інформація, яка стосується призначених слухань, була своєчасно та адекватно доступною через інтернет-сторінку (веб-сайт) суду. Таким чином, суд демонстрував достатню старанність, щоб дозволити заявнику, який повинен був знати правила, що застосовуються до надіслання судових повідомлень, які стосуються підприємців, визначитися з провадженням проти нього, а саме процедури оскарження у справі».

Згідно з висновком, який міститься в постанові Верховного Суду України від 19 березня 2015 року (провадження № 5-1ксл5), «під ухиленням від слідства або суду з погляду застосування ст. 49 КК слід розуміти будь-які умисні дії, вчинені певною особою з метою уникнути кримінальної відповідальності за вчинений злочин, що змушує правоохоронні органи вживати заходів, спрямованих на розшук і затримання правопорушника (нез'явлення без поважних причин за викликом до слідчого або суду, недотримання умов запобіжного заходу, зміна документів, які посвідчують особу, зміна зовнішності, перехід на нелегальне становище, перебування в тайнику, імітація своєї смерті тощо)... Зупинення перебігу строку давності можливе тільки щодо певної особи, обізнаної про те, що стосовно неї проводиться слідство... При з'ясуванні, які дії особи мають визнаватися юридично значущим (а не просто фактичним) ухиленням від слідства або суду, треба враховувати, крім усього іншого, кримінально процесуальний статус особи, що вчинила злочин. Це має бути особа, яка в установленому порядку визнана підозрюваним або обвинуваченим та яка зобов'язана з'являтися до правозастосовних органів за викликом, перебувати в межах їх досяжності. Зазначена особа усвідомлює, що в неї вже виник юридичний обов'язок постати перед слідством або судом, однак вона ухиляється від виконання такого обов'язку».

Наведена позиція була додатково підтверджена постановами Верховного Суду від 19 червня 2018 року по справі № 659/234/16-к та 30 травня 2019 року по справі № 639/793/17.

Крім того, в постанові Верховного Суду від 27 березня 2019 року (провадження № 51-9040км18) на підставі аналізу положень ч. 1 ст. 281 КПК колегія суддів дійшла висновку, що підстава для оголошення розшуку під час досудового розслідування «місцезнаходження підозрюваного невідоме» може мати місце як у випадку, якщо підозрюваний ухиляється від слідства, так і з інших причин, коли не встановлено його місцезнаходження».

У постанові Верховного Суду від 10 березня 2020 року у справі № 242/3982/16-к зазначено, що «за таких обставин, Верховний Суд погоджується з висновками апеляційного суду, відповідно до яких органом досудового розслідування вичерпано всі можливі заходи для повідомлення ОСОБА_1 про підозру, та належним чином виконані вимоги закону щодо вручення письмового повідомлення про підозру, про завершення досудового розслідування та надання доступу до матеріалів досудового розслідування. Виходячи з тих заходів, які були вжиті органом досудового розслідування для вручення

Херсонський міський суд
Херсонської області

*717С*СІД7777Д*1*1*

повідомлення про підозру ОСОБА_1, Верховний Суд не знаходить підстав вважати, що останній не був повідомлений про наявність кримінального провадження відносно нього. У зв'язку з цим він мав можливість отримувати інформацію щодо часу і місця судового розгляду кримінального провадження, оскільки відповідні повістки публікувалися у засобах масової інформації загальнодержавного значення та на інтернет-порталі судової влади. Він також мав можливість взяти участь у судовому розгляді кримінального провадження як особисто, так і шляхом залучення захисника за власним вибором, якщо б мав таке бажання. Поряд з цим, для захисту інтересів ОСОБА_1 державою був залучений захисник, касаційна скарга якого є предметом розгляду суду касаційної інстанції».

Аналіз загального змісту наведеної судової практики, з урахуванням конкретних обставин цього провадження, дозволяє дійти висновку про можливість здійснювати подальший розгляд у формі спеціального судового провадження з дотриманням норм міжнародного законодавства в сфері захисту прав людини, у тому числі наведеної практики ЄСПЛ, практики Верховного Суду, та що такий розгляд не призводить до порушення ст. 6 Конвенції, положень Конституції України, та положень КПК України.

Право людини і громадянина на судовий захист належить до громадянських прав, причому, містить в собі юридичну гарантію від свавілля з боку як держави, так і окремих осіб. Держава має забезпечувати захист прав особи, у тому числі шляхом реалізації завдань кримінального судочинства.

Завданнями кримінального судочинства є охорона прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, які беруть в ньому участь, а також швидке і повне розкриття злочинів, викриття винних та забезпечення правильного застосування закону з тим, щоб кожний, хто вчинив злочин, був притягнутий до відповідальності і жоден невинний не був покараний. Тобто, забезпечення гарантії того, що особа, якій у встановленому порядку висунуте обвинувачення у вчиненні злочину, має постати перед судом, спрямоване на захист не тільки інтересів усього суспільства, але й кожного окремого громадянина держави.

Можливість розглянути справу і прийняти у ній рішення за відсутності обвинуваченого відповідає загальним засадам демократичного суспільства. Необхідні критерії для такого розгляду закріплені у Резолюції (75) 11 Комітету Міністрів Ради Європи «Про критерії, що регламентують розгляд, що здійснюється за відсутності обвинуваченого» та Рекомендаціях № 6 R (87) 18 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам «Щодо спрощення кримінального судочинства».

Сумісність обмежень, передбачених національним законодавством, з правом доступу до суду, гарантованим статтею 6 Конвенції, має залежати від особливостей конкретного провадження. Право на участь у розгляді справи, гарантоване статтею 6 Конвенції, не є абсолютним, і має існувати розумна пропорційність між використовуваними засобами та метою, яку прагнуть досягти. Відповідні обмеження не повинні перешкоджати здійсненню права таким чином або до такої міри, що порушується сама суть права.

Оскільки наявними у матеріалах справи доказами належним чином доведено, що обвинувачення Тритенко Т.Є. у кримінальному провадженні № 12022230000002990 від 19.08.2022 року висунуте щодо злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто входить до переліку злочинів, зазначених у ч. 2 ст. 297-1 КПК України, обвинувачена Тритенко Т.Є. повідомлена про розгляд судом кримінального провадження стосовно неї, має змогу отримувати інформацію щодо розгляду цього кримінального провадження з двох джерел (ЗМІ, сайт Офісу Генерального прокурора), переходується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності, суд дійшов висновку про наявність підстав для задоволення заявленого клопотання прокурора Максименко О.Г. по відношенню до обвинуваченої Тритенко Т.Є.

Суд звертає увагу, що обвинувачена у подальшому має можливість у будь-який момент протягом судового провадження з'явитися до суду для особистої участі у

розгляді кримінального провадження та має усі законні можливості для оскарження рішень, прийнятих судом у кримінальному провадженні № 12022230000002990 від 19.08.2022 року, і на перегляд остаточного рішення суду у цьому провадженні.

5. Отже, кримінальне провадження підсудне Херсонському міському суду Херсонської області, обвинувальний акт та реєстр матеріалів досудового розслідування складено відповідно до положень статей 291, 292 КПК України, підстав для закриття кримінального провадження судом під час підготовчого судового засідання не встановлено, істотних порушень вимог КПК України при складанні обвинувального акта та реєстру матеріалів досудового розслідування, які б перешкоджали призначенню цього обвинувального акта до судового розгляду судом не встановлено, а тому суд дійшов висновку про необхідність призначення судового розгляду на підставі обвинувального акта у кримінальному провадженні за обвинуваченням Тритенко Т.Є. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Судове засідання у цьому кримінальному провадженні з урахуванням принципу гласності та відкритості судового провадження необхідно проводити відкрито, одноособово.

Для участі у судовому засіданні викликати сторони кримінального провадження: прокурора Олешківської окружної прокуратури, обвинуваченої та її захисника.

Повістки про виклик обвинуваченої Тритенко Т.Є. у кримінальному № 12022230000002990 від 19.08.2022 року, а також інформацію про процесуальні документи, надсилати та публікувати відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 297-1, 314, 315-316, 323, 369-372 КПК України, суд

ПОСТАНОВИВ:

Призначити судовий розгляд на підставі обвинувального акта у кримінальному провадженні за обвинуваченням Тритенко Тетяни Євгенівни, 26 березня 1965 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-5 КК України, на 10 годину 30 хвилин 12 жовтня 2023 року.

Клопотання прокурора Максимової О.Г. про здійснення спеціального судового провадження стосовно обвинуваченого Тритенко Т.Є. задовольнити.

Здійснювати Херсонським міським судом Херсонської області спеціальне судове провадження у кримінальному провадженні № 12022230000002990 від 19.08.2022 року стосовно обвинуваченої Тритенко Т.Є. за обвинуваченням у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-5 КК України.

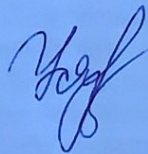
Судовий розгляд здійснювати у відкритому судовому засіданні суддею одноособово.

Для участі у судовому засіданні викликати сторони кримінального провадження: прокурора Олешківської окружної прокуратури, захисника, обвинувачену.

Повістки про виклик обвинуваченої Тритенко Т.Є. у кримінальному провадженні № 12022230000002990 від 19.08.2022 року, а також інформацію про процесуальні документи, надсилати та публікувати відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Ухвала набирає законної сили з моменту її оголошення та окремому оскарженню не підлягає.

Суддя

О. В. Ус

Херсонський міський суд
Херсонської області

*175*5647777R*1*1*